

Moja wizyta w Árbæjarsafn

Wybieram się do Árbæjarsafn. Znajdują się tu stare domy, z których większość została przeniesiona na teren Muzeum z centrum Reykjavíku. Domy mają różne kształty i rozmiary. Do większości z nich można wejść. W domach znajdują się meble zupełnie jak z dawnych lat oraz wystawy o różnej tematyce.

Wejście

Árbæjarsafn znajduje się pod adresem Kistuhyl, w dzielnicy 110 w Reykjavíku. Do muzeum wchodzi się przez drzwi w pomalowanym na jasny kolor domu z napisem „Árbæjarsafn”. Drzwi są w rogu budynku i otwierają się automatycznie. Kiedy podchodzę do drzwi, czekam, aż się otworzą. Następnie kieruję się do kasy biletowej.

Kasa biletowa

W pomieszczeniu z kasą biletową znajduje się sklepik muzealny. Jest w nim wiele interesujących artykułów. Nie muszę zaglądać do sklepiku muzealnego, jeśli nie chcę.

Pośrodku sklepiku stoi lada, a za nią pracownik muzeum. Pracownicy muzeum noszą takie ubrania, jakie nosili ludzie w dawnych czasach. W kasie kupuję bilet do muzeum. Jeśli nie mam ukończonych 18 lat, mam bilet roczny, kartę osoby niepełnosprawnej lub Kartę Kultury Reykjavíku (Menningarkort Reykjavíkur), nie muszę płacić za wstęp. Jednak zawsze muszę poinformować pracownika recepcji, że idę zwiedzić muzeum.

Teren muzeum

Z kasy biletowej wychodzę na trawnik oraz plac otoczony chodnikiem. Znajduje się tam kilka domów oraz ścieżki prowadzące po terenie muzeum. Na zewnątrz mogę spacerować i oglądać, co tylko chcę.

Wszystkie domy w Árbæjarsafn zostały przeniesione na teren muzeum, z wyjątkiem jednego domu, który nazywa się Árbær. Tu gdzie teraz jest muzeum, kiedyś znajdowało się stare gospodarstwo. Przed każdym budynkiem jest tabliczka z nazwą domu. Mogę chodzić między domami lub wejść do środka, żeby się rozejrzeć. Kiedy jestem w środku, uważam, aby nie dotykać starych przedmiotów znajdujących się na wystawie.

Czasami to, co widzę, wydaje mi się interesujące, a czasami nie. Nie ma problemu — nie wszystko musi mnie interesować. Nie muszę zwiedzać całego terenu muzeum podczas jednej wizyty. Mogę wrócić później i obejrzeć więcej.

Mogę wejść do domu zwanego Landakot. Jest tam wystawa starych zabawek, którymi można się pobawić. Jeśli w domu jest wielu gości, może to powodować hałas lub wywołać niepokój. W Landakot znajduje się również toaleta i miejsce do jedzenia.

Mogę też wejść do domu zwanego Lækjargata. Na 1. piętrze znajdują się dwa pokoje, które są zwykle otwarte. Jeśli dom jest otwarty, można tam skorzystać z toalety dla gości. W tych pokojach mogę odpocząć, jeśli potrzebuję trochę ciszy i spokoju. Na piętrze budynku znajduje się wystawa Neyzlan z wieloma ciekawymi obiektami do obejrzenia. Przestrzeń wystawy jest pomalowana na ciemny kolor i delikatnie oświetlona. Są tu dostępne małe ekrany z muzyką, aby urozmaicić moje doświadczenia.

Na terenie muzeum mieszkają kurczaki, które biegają tu przez cały rok. Zwykle mogę je znaleźć tuż obok kurnika, który znajduje się w pobliżu Dillonshús. Latem w Dillonshús otwarta jest mała kawiarnia. Jeśli widzę kury siedzące na grzędach, staram się ich nie przestraszyć. Latem na terenie muzeum mogę zobaczyć również inne zwierzęta, takie jak owce i konie. Mogę zapytać pracowników muzeum, jakie jeszcze zwierzęta przebywają na terenie muzeum.

Powrót do domu

Kiedy zobaczę już wystarczająco dużo, nadchodzi czas, aby wracać do domu. Wychodzę z muzeum tą samą drogą, która mnie tu doprowadziła.

Landakot